

ERITYISIÄ LAULUJA SPECIELLA SÅNGER

1. F. M. 39.

Ilmestyös, Herrani, mulle, kaikki uudeks' saa, sydän sua kaipaapi, niinkuin vettä kuiva maa. Joudu, Herra, luokseni, sua sydän kaipaapi.

Synkkä niin se aamu on, konsa sua en nähä voi, päivä ratki riemuton, jollei koita Hengen koi. Sydämeni sytytä Hengen pyhän liekillä.

Tullessasi sydämeen poistat pilven painavan, poistat synnit syytteineen eestä valos' kirkkahan. Ilmestyös Herrani, kunnes näen kasvosi.

2. M. J. 310.

Jeesus, ristin juurella suo mun pysytellä, terveysvirran äärellä, elon lähtehellä.

Risti vaan, risti vaan olkoon kunniani, kunnes taivaan rannalla kannan kruunuani.

Pyhän ristin juurella armo synnin voitti. Sieluhuni ristiltä aamutähti koitti.

Ristihin, oi Karitsa, liitä katseheni! Jeesus, ristin varjossa johda askeleeni.

Valvon ristin juurella, ootan Jeesustani, kunnes näen taivaassa kasvot Kuninkaani.

3. M. J. 7.

Kun ristin puuhun katsahtaa, joll' Jeesus kärsi kuoleman, kaikk' mainen kunnia katoaa edessä uhri-karitsan.

Oi, etten muusta kerskaisi, kuin kuolemasta Jeesuksein! Kaikk' uhraan eestäis, Herrani, mi kalleinta ol' syömmellein.

Kas otsa, kylki osoittaa meill' äärettömän lempensä. Oi, voisko syömmein vastustaa hänt', eestäin ken sai kärsiä?

Vaikk' koko maailma ois' mun, se halpa palkka kuitenkin ois' kärsimyksistäsi sun — nyt ota sieluin, kaikkeni!

1. F. M. 39.

Te dig, Herre, nu för mig, allt förnya med ditt ord. Hjärtat längtar efter dig, som på regn en törstig jord. Kom, o Herre, nu till mig, kom, jag längtar efter dig!

Mörk och trist den morgon är, om du ej är nära mig; glädjelös blir dagen här, om din sol ej visar sig. Gläd mitt hjärta, värm mitt sinn, tänd din Andes eld därin.

Uppfyll nu mitt hjärtas hus, träng igitnom varje sky med ditt klara gudomsljus, då skall synd och tvivel fly, Te dig, Herre, mer och mer, tills jag dagens klarhet ser.

2. M. J. 310.

Jesus, håll mig vid ditt kors, varest blodets källa, full av liv och salighet, för envar syns välla.

I ditt kors, i ditt kors sätter jag min ära, tills på flodens andra strand kronan jag får bära.

Tätt vid korset mötte jag kärlek, nåd och himmel; morgonstjärnan lyste klar genom livets vimmel.

Tätt vid korset! O, Guds Lamm, må dess bild jag skåda, med dess skugga över mig livets vägar tråda.

Tätt vid korset vakar jag uti trons förbidan, tills jag nått den gyllne strand där på andra sidan.

3. M. J. 7.

Då jag beskådar korsets stam, där härlighetens furste dog, all jordisk ära blir till skam, av jordens tomhet jag fått nog.

O, må jag ej berömma mig av något utom Kristi död! Allt vad jag älskat mest för dig jag offerar nu i floden röd.

Se, ifrån panna, hand och fot en himmelsk kärlek flödar ned. Kan väl mitt hjärta stå emot den Törnekrönte, som så led?

Om än världsalltet vore mitt, en gåva av för ringa halt det vore dock för offret ditt; här är min själ, mitt liv, mitt allt.

4. F. M. 77.

Ihmeinen lähde synnistä huuhtoo, päästävi sielusi vapauteen. Veressä Herran puhdistus ompii, uskossa riennä nyt läh-teeseen.

Ihmeinen lähde, ihmeinen lähde, huuhtoo ja suojaaa synneistä sun ;:

Pahinkin saasta, salaisin synti, vihollisvoima sydämässäs', upota kaikki Golgatan virtaan, Jeesukseen luota, sun ystävähä's'.

Synnistä täysin puhtaaksi mielin, eloni puhdas ett' oisi se vaan. Kaiken, oi kaiken mä virtahan kannan. Oi halleluja, nyt puhtaaksi saan!

5. F. M. 57.

Sinuhun katson vain oi uhri-Karitsain. Vapahtaja, sinua rukouilen, mun ota sydämen, ett' tästä lähtien sun olen ma.

Suo into työhösi, oo voima syömmeni, suo armosi. Sä miesi tuskien, suo lempes minullen, mä että nurkuis en rististäni.

Eloni polulla, täynnä mi murhetta, johdata mua. Päiväksi yöni teet, kuivuvat tuskain veet, vaivani vaimenneet, oottais-san sua.

Illan kun saavutan, laineisiin kuoleman kun ennätän, kauhun ja pelkoni torjut sa, Herrani, kunnekka luonasi iät' lepäjän.

6. M. J. 142.

Herra kallis, sull' on turva, sulla lepo sielullein, sulla voima heikkouteeni, armo taistot kestääkseen. Sinuun luotan, ollos kallein syömmellein.

Kun mä yössä epäuskon sidottuna kuljeksin, tietänyt en, mitä oikein Kristuksessa omistin. Kallis Jeesus, suo ett' armoos' luottaisin.

Oi mi usko, joka antaa voiton keskellä tappion, joka yöstä synkimmästä tekee kirkkaan voiton koin! Usko voittaa alla pelvon, taisteloin.

Tunnettuna omanasi pahan valtaa pelkää en, turhaan se mua koittaa voittaa kädest' hyvän paimenen. Laula riemuin, kohta saapuu Jeesuksen!

4. F. M. 77.

Härliga källa renar och bryter bojan, som bundit din själ och ditt sinn'. Jesus allena förmår att befria, skynda till källan, full frälsning nu vinn.

Härliga källa, härliga källa, tvår och bevarar mig ifrån synd.

Fläckade hjärtat, doldaste synder, tvivel, som rubbat din ljusaste tro, kasta det allt i Golgata källa, Jesus kan rena och giva dig ro.

Härligt befriad, frälsad från synden, nu den ej längre kan fjättra min själ. Allt som har hindrat jag bringar till källan. O, halleluja, den renar mig väl.

5. F. M. 57.

Min tro ser upp till dig, Guds Lamm, som dog för mig. Frälsare min. Dig nu anropar jag, hela mitt hjärta tag, lät mig från denna dag helt vara din.

Nit för din sak mig giv, mitt hjärtas kraft nu bliv, nåd mig bete. Du som gått korsets stig, din kärlek giv åt mig, ren, oföränderlig och brinnande.

Här uppå villsam stig, där sorger drabba mig, städse mig för. Bjud mörkret bliva ljus, styrk mig i stridens brus och här på jordegrus mig trogen gör.

Då slut är livets dröm och dödens kalla ström går över mig, fruktan och fasa mä mig ej besegra då, lät mig med fröjd få stå frigjord för dig.

6. M. J. 142.

Herre kär, hos dig är tillflykt, vila för min trötta själ, kraft att hålla modet uppe, nåd att kämpa striden väl. Jag vill tro dig, du skall bli min högsta del.

I den flydda tid av otro, frestelser jag plågad var; själen kunde då ej fatta vad i Kristus gömt jag har. Dyre Jesus, lär mig tro på ditt försvar.

O, den tro, som bringar seger, när man ser blott nederlag! O, den tro, som natten vänder uti segerns ljusa dag! Tro, allsmäktig, som ej fruktar, ej är svag.

Känd av alla som din egen, fruktar jag ej onskans här; den förgäves kämpar mot mig, då din högra hand mig bär. Sjung om frälsning, ropa ut: Snart är han här.

7.

Pyhä, pyhä, pyhä! Suuri Jumalamme, laulumielin sulle me tuomme kiitoksen. Pyhä, pyhä, pyhä! Armon antajamme, Herra, kaiken luoja, Kolmiyhäinen!

Pyhä, pyhä, pyhä! Autuaat ne kantaa kunnioittain kruunut sun jalkais juureen. Ylistyksen suuren enkelitkin antaa sulle, joka olit, olet iäinen.

Pyhä, pyhä, pyhä! Kirkkautes loistaa, vaikkei kunniaasi nää silmä syntisen. Pyhä olet yksin, vertaistas ei toista, voimassa ja rakkaudessa ainoa.

Pyhä, pyhä, pyhä! Sulle soikoon suuri kiitos taivaan, maan ja merten äärien. Pyhä, pyhä, pyhä, armon vahva muuri: Isä, Poika, Henki, Kolmiyhäinen!

8.

Vuodata sieluuni Henkesi taivainen, ett' rakastaisin lailla sun, sua alati palvelleen.

Vuodata sieluuni puhdistuskaste nyt, sun tahtoosi ett' tahtoni ois' iäksi yhtynyt.

Vuodata sieluuni liekkisi polttava, mi kaiken kuonan kuluttaa ja täyttävi taivaalla.

Vuodata sieluuni elämän voima uus', min kätköss' armon täyteys ja autuas ikuisuus.

9. M. J. 88.

Jeesuksen tähden nouse, sä ristin sotilas! Kuninkaan lipun jälkeen nyt ohjaa kulkuasi! Väkenä hänen käyköön ain' voitost' voittohon, kunnes hän pahat poistaa ja yksin Herra on!

Jeesuksen tähden nouse, ja hänen voimassaan! Ei auta käsivartes, ei jalkas vahvuuskaan. Ot' uskon vahva kilpi ja Hengen miekka myös ja täytä rohkeasti sun taivaallinen työ.

Jeesuksen tähden nouse, ei pitkä taistelo; pasuuna tuskin taukoo, soi voittolaulu jo. Ja voittaja ei suinkaan jää ilman palkatta, ei, Luoja hänet kruunaa kunnian kruunulla.

7.

Helig, helig, helig! Herre Gud Allsmäktig, nu ditt lov vi sjunga och sist i evighet! Helig, helig, helig, nåderik och mäktig, herre över alla! Hell, Treenighet!

Helig, helig, helig, helgonen dig ära — sina kronor kasta vid havet av kristall. Änglar och serafier dig sin hyllning bära, du som var och är och evigt bliva skall.

Helig, helig, helig, om än dold av töcknen, om än syndigt öga ej skåda kan din prakt. Endast du är helig, endast du fullkomlig i din kärlek, renhet och din stora makt.

Helig, helig, helig! Herre Gud Allsmäktig, dina verk dig prisa på jord, i hav och sky. Helig, helig, helig, nåderik och mäktig! Fader, Son och Ande! I din famn vi fly.

8.

Andas på mig, o, Gud, mig av din kärlek giv, att jag må älska såsom du och leva för dig mitt liv.

Andas på mig, o, Gud! Luttra mig, gör mig sann, så med min vilja helt i din jag leva och lida kan.

Andas på mig, o, Gud! Må du bli ett med mig, tills vad är mänskligt står i brand av himmelsk eld från dig.

Andas på mig, o, Gud, sen ej av död jag vet, men ett fullkomligt liv med dig får leva i evighet.

9. M. J. 88.

Stå upp, stå upp för Jesus du korsets kämpatrupp! Låt konungabaneret ej skadas, lyft det upp! Från seger och till seger framrycka skall hans här, tills varje övån krossats och han blott Herre är.

Stå upp, stå upp för Jesus, men i hans kraft allen'. Ej köttlig arm här hjälper, ej dödlig hjältes ben. Tag Andens hela rustning och vaka, bed med flit. Och där som nöden, plikten dig kallar, skynda dit!

Stå upp, stå upp för Jesus, ej striden bliver lång. I dag du hör basunen, i morgon segersång. Och den som övervinner, skall ej bli utan lön. Nej, Gud skall honom pryda med ärekrona skön.

10. M. J. 95.

Mun silmän, käten nostan ain' ylös mäkihin. Sielt' avun tiedän saavan' ja valon kaunihiin. Hän ain' on apunani, ken maan ja taivaan loi. Hän kuulee huutoani ja auttaa kyllä voi.

Ei salli jalkan' horjuu, sill ain' on valpas hän, ei nuku hän, ei torqu, vaan pysyy tykönän'. Mua armiaast' suojeleepi ja tukee kättäni, öin päivin varjeleepi ja siunaa työtäni.

Hän pahat päältän poistaa ja sielun pelastaa, suo armons' meille loistaa ja päästää vaivasta. Hän kätkee käymiseni ulos ja sisälleen, tukeepi askeleeni, kun turvaan hänehen.

11. M. J. 26.

Jos tuhansilla kielillä sua kiittää voi-sinkin ja armoasi ylistää, kun soit sen mullekin.

Yks' ompi meillä toivona, yks' puoltajamme vaan, mutt' kyllicks' on, ett' kuolohon läks' Jeesus Golgatan.

Jeesuksess' pelko pakenee ja vaivat, murheetkin. On sointu siin' ken kuuntelee ja rauha suloisin.

Hän synti-kahleet katkoa, saa vangin vapaaksi. Kurjimmat verens' puhdistaa; se mulle kyllicksi.

Äänensä kuulee kuollehet ja nousee haudastaan, saa lohdun suru-sydämet ja rauhan taistoistaan.

Sun syntis' päälleen pantihin Jumalan Karitsan. Hän eestäs teurastettiin, ett' saisit taivahan

12.

Sai Kristus päälle maan, oi rakkaus suur', toi elon tullessaan, oi rakkaus suur'. Eestä mun, kurjimman, kuolohon kulkevan, maksoi hän lunnahan, oi rakkaus suur'.

Edessä Korkeimman nään hänen seisovan. Hän minut puhdistaa, siunaten holhoaa, vaivoissa vahvistaa.

Kohta ma Jeesustain katselen kasvokain. Rakkahat nähdä saan, pois ovat tuskat maan, iäinen taivas vaan.

10. M. J. 95.

Jag lyfter mina händer upp till Guds berg och hus, från dem han hjälpen sänder och skickar ut sitt ljus. Mig Herren hjälp bejakar, som jord och himmel gjort; min bön han ej försakar, men skyddar mig alltfört.

Han låter mina fötter ej slinta, ty han är en väktare, ej trötter, och blir mig alltid när. Han nådigt mig bevarar och skyddar mig från fall, mig dag och natt försvarar, väl-signar ock mitt kall.

Allt ont han från mig vänder och frälsar så min själ. Evad som helst mig händer, så slutar det dock väl. Min utgång han bevarar, min ingång likaså. Sin nåd Gud aldrig sparar för dem med honom stå.

11. M. J. 26.

Ack, om med tusen tungors ljud jag kunde prisa dig och bringa ära till min Gud, som nåd bevisat mig!

Vi hava blott ett enda hopp, vi ha blott ett försvar. Men det är nog att Jesus dog och att för oss det var.

För Jesu'snamnet fruktan dör, och bort flyr sorg och strid. Det är musik för den som hör och hälsa liv och frid.

Han krossar syndavanors makt, han sätter fången fri. Hans blod den sämste rening bragt, det nog för mig skall bli.

Den döde lyssnar till hans röst, står upp ur gravens bo. Och brustna hjärtan finna tröst och skuldbetunga ro.

På Jesus våra synder lagts, Guds Lamm blev slaktat så, i honom skuldeoffer bragts, att alla nåd må få.

12.

Gud gav sin Son för mig, o, kärlek stor. Liv han mig gav med sig, o, kärlek stor. En fattig syndens slav, hotad av dödens glav, han mig full frihet gav. O, kärlek stor.

Nu invid Faderns tron, ser jag på nytt Guds Son. Han gör mig ren och skär, i Honom trygg jag är, vad än mig möter här.

När slutat är mitt lopp, tar han mig till sig opp. Där skall jag se min Gud, se dem som gått förut, fröjdas förutan slut.

13. M. J. 111.

Ken on taisteleva kaikkiall' eestä Heramme Jumalan vaan, kunnes ehdimme luvatun maan ikikotihin turvalliseen.

Kaikkiall' :: Ken on taisteleva kaikkiall'? ::

Kaikkialla sä pahuutta näet ihmissieluissa kurjissa juur', langenneiden niin joukko on suur' pois kulkien Jumalasta.

Kallis Jeesus, oi kuuntele ain' rukouksia syntisien; kahleist' irroita vihollisen heidät, rauhasi sieluille suo.

Olen taisteleva kaikkiall', missä hätää ja kurjuutta näen ihmisjoukkojen kuolevien; yksin Jeesus ne pelastaa voi.

M. J. 143. 14. F. M. 11 ell. 104.

Sydäntä tää maailma kaipaa, liekehtivää, puhdasta, syäntä „minäst" irtaannutta, riemuitsevaa Herrassa. Sodan liekkiin rientäväistä, Kuningastaan lempivää, sydäntä, mi kokonansa Jeesukselle sykähtää.

Syäntä, joka lipun nostaa, missä taisto tuimin on; syäntä, joka uskollisna seisoo asti kuolohon.

Syäntä, jossa uskollisuus näkyväinen merkki on, jolle tuntuu sieluin tuska, jolle petos vierast on. Kuoloon asti lempiväistä, uhraavaista tahdomme, jolle kallein Isän tahto ompi, lailla Herramme.

Langenneihin sykkiväistä sydäntä me halutaan; sielussansa kylmennyttä lippu ei käy suojaamaan. Sydäntä me haluamme, joka viime pisaran verestänsä taistoon antaa eestä Jeesus rakkahan.

15.

Nouse, Herran kansa, pyhään taistohon! Ris'in lipun alla voitto verraton. Kristus-kuninkaamme taistoon meidät vie, hänen voimassaan on cessä voiton tie.

Nouse, Herran kansa, pyhään taistohon! Ristin lipun alla voitto verraton.

Tieltään synnin valta kauas kaikkoo. Nouse, Herran kansa! Taivas velvoittaa. Hornan henget häätty riemulauleloon, siispä Herrallemme kiitos kaikukoon!

13. M. J. 111.

Vem vill kämpa för Gud överallt, tills vi hunnit till ljusfloden där, varest Lammet sin strålände här till de levande källorna för.

Överallt, vem vill kämpa för Gud överallt?

Överallt ser du ovännens spår uti människans fallna natur: arma människor, sämre än djur, fjärran vandrande borta från Gud.

Dyre Jesus, mig led varje dag, tills var syndare känner din nåd, tills den mäktige, enligt ditt råd, mist sitt rov och värt folk har din frid!

Jag vill kämpa för Gud överallt, ty jag ser den förfärliga nöd: skaror gå mot den eviga död. Endast Jesus kan frälsa dem än.

M. J. 153. 13. F. M. 11 ell. 104.

Hjärtan är det världens kräver, rena hjärtan uti brand; hjärtan, som ej jaget dyrka; hjärtan, ledda av Guds hand; hjärtan tappra uti striden som de gamla helgonen; hjärtan, som sin Konung ära, älskande som Frälsaren.

Hjärtan, som banéret höja, där som striden hetast står, och för faran ej sig böja, då de följa Kungens spår.

Hjärtan, som i trohet klappa, som för andra känna ömt, som förräderi ej hysa och om falskhet aldrig drömt. Hjärtan, älskande till döden, fyllda av försakelse, liksom Mästaren i bönen viskande: Din vilje ske!

Hjärtan, älskande de fallna, ömmande för arm och rik; härén har ej plats för ljumma under stridsbanérets flik. Hjärtan, som med glädje skänka sista droppen ädelt blod; hjärtan, som med Mästarn dela lidandet med heligt mod.

15.

Framåt, Kristi stridsmän! Upp till helig strid under korsets fana, genom kamp till frid! Kristus själv, vår Konung, för oss trofast an. Segerkraft i striden giver endast han.

Framåt, Kristi stridsmän! Upp till helig strid under korsets fana, genom kamp till frid.

För det namnet Jesus Satans härar fly. Upp då, Kristi stridsmän, trotsa stridens gny! Mörkrets makter bäva för vår glada säng, därför prisen Herren, bröder, dagen lång.

Herran joukot muinoin veivät sanomaa. Kuulkaa, käymme tietä pyhain polkemaan! Kristuksen ei kirkko hajoo milloinkaan: yksi usko, toivo, mieli laupiaan.

Nouse, Herran kansa, pyhä, onnekas! Taivoon asti nouskoon riemulaulelmas! Kunnia ja kiitos olkoon iäinen voiton San-karimme, Yljän Jeesuksen.

16.

Jeesus vain yksin mun syömmeni omaa, Jeesus vain yksin siell' asunnon saa. Mikään ei voi hänen lempeään voittaa, hänesä rauhan vaan sieluni saa.

En tahdo surra, en valitella, Jeesus mun veljeni läsnä on ain'; hellien tahtovi kanssani käydä myrskyjen läpi hän taivaaseen vain.

Jeesus vain yksin mun synneistä autti, Jeesus vain yksin mun omani on. Lempeensä suuruus mun syömmeni murti, nyt ompi rauhani loppumaton.

Jeesus vain yksin, kun loppuvi taisto, johtaa mun taivahan satamahan. Siellä saan omaksein ikuisen rauhan, helmoissa leväten Vapahtajan.

17.

Kun me kohtaamme kotona kerran, näämme autuaat kunniaassaan kuni merien lukuisa santa. Mikä ihana näky se on!

Lukuisat kuni santa on meren, lukuisat kuni santa meren on. Katso ihmenäkyä: pelastetut pilvissä niin lukuisat kuni santa on meren.

Näämme kaikkien aikojen pyhät, lauman Karitsan pelastaman siellä kohtaavan toisensa riemuin. Mikä ihana näky se on!

Kun me seisomme rannalla virran, jossa elonpuu kuvastelee ja näemme lupausten Kaanaan. Mikä ihana näky se on!

Kun me Jeesuksen näemme vihdoin ja verhotta loistehensä, Kuninkaamme kun vallan on saanut, mikä näky se on ihana!

Herrens vapenskaror runt om världen nått. Syskon, vi gå vägen, som Guds helgon gått. Kristi sanna kyrka ej av splittring vet: Ett i tron, i hoppet och barmhärtighet.

Framåt då, I trogna, under helig fröjd! Lyften jubelsången upp mot himlens höjd. Lov och pris och ära i all evighet vare dig, vår Konung, för din trofasthet!

16.

Jesus allena mitt hjärta skall äga, Jesus allena därinne skall bo; ingenting här kan hans kärlek uppväga, endast hos honom min själ finner ro.

Ej bör jag sörja, ej bör jag klaga: Jesus min broder, är alltid mig när! Och han har lovat att hand om mig taga, trots alla stormar mot hemmet det bär.

Jesus allena från synden mig lossat, Jesus allena min själ gjorde fri; hans stora kärlek mitt hjärta förkrossat, göt sedan fridenes balsam däri.

Jesus allena skall sist efter striden föra mig in i den himmelska hamn; där skall jag ostörd få njuta av friden, vilande trygg i min Frälsares famn.

17.

Då vi mötas till sist bortom Jordan och de frälsta i härlighet se, utan tal såsom sanden i havet, vilken underbar syn det skall bli.

Talrika liksom sanden i havet, talrika liksom havsbottnens sand! Tänk, vilken härlig syn: alla frälsta uti skyn så talrika liksom sanden i havet!

Då vi se alla tidsåldrars helgon, denna skara, som Lammet gjort fri, mötas där och välkomna varandra, vilken underbar syn det skall bli.

Då vi stå vid den skinande floden, som sig livsträdet speglar uti, och se ut över löftenas Kanaan, vilken underbar syn det skall bli!

Då vi slutligt få skåda vår Jesus och hans härlighet ohöljd få se, då som konungars Konung han härskar, vilken underbar syn det skall bli!

18.

Juur' niinkuin olen, paljasna, sydämin kylmin, kuollunna, mutt' pyhän veress' turvissa käyn luokses, kallis Karitsa.

Juur' niinkuin olen, heikkona, sult' voimaa suurta varron mä. Jot' tarvis elon taisoissa. Käyn luokses, kallis Karitsa.

Juur' niinkuin olen — tiedän sen, on rakkautes iäinen, mun peset, täytät sydämen. Käyn luokses, kallis Karitsa.

Juur' niinkuin olen — tosiaan mun rukoukseen vastataan. Sun ollakseni ainiaan, käyn luokses, kallis Karitsa.

19.

Tuoll' on ihana maa lähellä Jumalaa; ei huolet siellä ketään saavuta. Ylhäällä taivaassa siell' ihanuudessa jo Jeesus kuninkaamme on.

Yöt' ei siellä' ;: Halleluja, yöt' ei siellä! On siellä valona itse taivaan Jumala. Halleluja, yöt' ei siellä!

Jo kaupungissa tuoll' sen portin tuolla puoll' meit' omaisemme rakkaat odottaa; ne meitä odottaa jo siellä lauluilla, siell' Jeesus kuninkaamme on.

Me kerran taivaassa, sen ihanuudesta kaikk' osallisiks' siellä tulemme, ja Jeesuksellemme kunnian annamme. Hän, Jeesus kuninkaamme on.

20. M. J. 41.

Täynn' on viel' veri-lähde tuo haavoista Jeesuksen. Se sulle iki-rauhan suo ja puh-taan sydämen.

Mä uskon sen ;: Hän kuoli eestäni, ja ristillä vuos' verensä, ett' pääsen vapaaksi.

Näät, ryöväri sen löysikin ja onnen, autuuden. Siin' myöskin mä, vaikk' huonokin synneistä puhdistuin.

Ain' siitä hetkest', kun mä näin nuo pyhät haavansa, mä laulan verest' Jeesuksen, kunnes käyn kotia.

Ja kohta kera enkelein mä häntä kiittää saan, kun tää mun kielein vaiti on kylmäsä haudassaan.

18.

Just som jag är — helt blott och bar, men med ditt blod till mitt försvar, som du för mig utgjutit har, jag kommer, o, Guds Lamm, till dig.

Just som jag är — blind, arm och svag, från dig all hjälpen väntar mig, som jag behöver dag för dag. Jag kommer, o, Guds Lamm till dig.

Just som jag är — jag tror på dig, din kärlek kan ej ändra sig. Du mottar, renar, helgar mig. Jag kommer, o, Guds Lamm till dig.

Just som jag är — jag nu erfar, att på min bön du givit svar; för att bli din med allt jag har, jag kommer nu, Guds Lamm, till dig.

19.

Det finns ett bättre land invid Guds högra hand, där varest sorger aldrig tränga in, långt bortom blåa skyn — o, underbara syn — där Jesus, kungars Konung, är.

Ej natt där ;: Halleluja, ej natt där. Gud själv ljuset är i den sköna staden där. Halleluja, ej natt där.

Inom den stadens port, där vänta oss allt fort de våra, att vi skola komma hem. De väntat dagen lång med palmer och med sång, där Jesus, kungars Konung, är.

Vi stanna evigt där långt bort från synd, begär och härlighetens rike dela få. Vi honom då tillbe och hela äran ge, ty Jesus kungars Konung är.

20. M. J. 41.

Det finns en källa, fylld med blod ifrån Immanuels sår, och badar du i denna flod, den fri från synd dig tvär.

O, ja, jag tror ;: att Jesus dog för mig, att han i döden utgav sig, att frälsa mig från synd.

Se rövaren den källan fann och glad och salig var. Där även jag, så ond som han, från synd mig tvagit har.

Allt sen jag såg den källan god, de helga, dyra sår, jag sjunga vill om Jesu blod, tills salig hem jag går.

Och snart med änglaskaran all hans kärlek prisar jag, när denna tunga ligga skall helt stum och död i grav.

21. F. M. 76.

Pelastusvirtoja meille Jumala luvannut on. Jos häntä seuraamme, vuottaa siunaus loppumaton.

Virrat, pelastusvirrat rauhaa ja autuutta tuo. Tervehdys tämä on Herran: virtaa nyt pelastusvuo.

Pelastusvirrat ne vievät lähemmä Jumalan luo; lemmessä meitä ne hoivaa, terveiset taivaasta tuo.

Virtoja vuotamme noita, Henkesi täyteyttä. Lähellä sua pidä meitä, ottaos kaikemme sä.

KUOROJA:

1. Syömmeheni :: käy syömmeeni nyt, oi Jeesus. Mun tullos luo, mä vuotan sua, käy syömmeeni nyt, oi Jeesus.
2. Kuninkaan nyt saavut luo, lahjat suuret vuottaa sua. Voiman saantiin Hän jos vei, liikaa kenkään pyydä ei. ::
3. Kun on mulla yksin Jeesus, taivas kaartuu kaunoisin, Hän on armas aamunkoitto, tähti kirkas Betleemin.
4. Monet karvaat pyyhki Hän kyneleet, kun mun pelasti. Yöni ovat päiväksi vaihtuneet luona Herrani.
5. Kallehin paikka Golgata, Jeesus vaapaaks' osti mun ristillään Golgatalla.
6. Joka päivän, hetkeni, annan sulle, Messari. Joka kaipuu sielussain täysin, eikä puolittain, kuuluu sulle vain ::
7. Herra, nyt kaikkein tuon, kanssasi liiton teen. Kaikesta, oi, mi estää voi, vapahda täydelleen.
8. Liki Sua, sielun Ylkä, kalliolla Kristuksen, Sua lemmin, Sua yksin, hetki hetkeltä päivelen.
9. Luoksesi saavun, maailman Luoja, uskossa astun etehesi. Sulle, oi Herra, kaikkeni kannan, Hengelläs täytä sydämeni.

21. F. M. 76.

Det skall bli strömmar av frälsning, detta är löftet från Gud. Följa vi endast hans hälsning, strömmar välsignelsen ut.

Strömmar, strömmar av frälsning, sällighet, glädje och frid. Detta är Jehovas hälsning: Se, nu är frälsningens tid.

O, dessa frälsningens strömmar föra oss närmare Gud. Kärleksfullt för oss han ömmar, skickar från hemmet oss bud.

Frälsningens strömmar vi bida, fullheten, Gud, av din And'. Håll oss blott nära din sida, tag nu vårt allt i din hand.

KÖRER:

1. Jesus, kom in :: O, Jesus, kom in i mitt hjärta. Kom in att bo, kom in giv ro . . .
2. Till en konung kommer du, stora gåvor vänta nu. Han sin nåd och kraft oss ger, ingen om för mycket ber.
3. När jag Jesus, Jesus äger, strålar himlen klar och ren. Han är solen skön och härlig, stjärnan klar från Betlehem.
4. Många bittra tårar han torkade av, då han frälste mig. Många mörka nätter han vände i dag, gav mig ro hos sig.
5. Dyraste plats nämnd Golgata. Jesu kärlek köpt mig fri, evigt fri på Golgata.
6. Varje timma, varje dag, vilja, krafter, Herre, tag! Varje åtrå i min själ, allt och icke blott en del, tillhör dig, min Gud!
7. Herre, jag lämnar allt, tränger mig närmre dig. Allt som ett hinder för mig är, nu tag och befria mig.
8. I din närhet, din förtrogne, trygg på Ur-tidsklippans grund, jag vill älska, jag vill tjäna endast dig var dag, var stund.
9. Till dig jag kommer, världarnes herre, till dig jag kommer, kommer i tro. Till dig jag kommer, tag allt jag äger, fyll mig med kärlek och hos mig bo.